

get, man gik ind i som et samarbejde, som man måske har gjort andre steder, og lagde økonomi til.

Vi havde på det tidspunkt og har i dag også en meget stor dansk virksomhed med tilstrækkelig rygrad og styrke til at gå ind i den slags engagementer og løbe den slags risici. Det tror jeg vi skal være glade for at vi havde på det tidspunkt.

Når man så undervejs i den proces ser, hvad der er sket, og man undervejs i processen har lavet aftaler og ændret aftalerne, normalt i et godt og et fornuftigt klima, i enkelte tilfælde måske knap så godt et klima, så må man sige, at man undervejs, efter at have haft 50 år på hele soklen, stort set har tilbageleveret 98,5 pct. af områderne efter de aftaler, der nu ligger.

Så kan vi vel også sige, at her taler vi om en aktør, som har en aftale med os, med staten. Og den villighed til at løbe den risiko og have det fremsyn skal selvfølgelig have en sammenhæng med nogle klare aftaler. Hvem vil overhovedet indgå i noget risikofyldt, hvis der ikke først og fremmest ligger klare aftaler, hvor man har en fornemmelse af, at man har en part, man har aftalt det med, som er holdbar, og som man kan regne med?

Derfor vil jeg gerne understrege, at for CD er det meget afgørende, og jeg vil gerne understrege, at vi i samtlige aftaler og i anden sammenhæng, når vi skal lave noget i dette Folketing, lægger utrolig vægt på, at aftaler holdes, og at det klima, det foregår i, ikke er en armvridning ud over det almindelige, ud over det rimelige; vi skal holde aftaler, både take or pay-aftaler og andre aftaler, om afvikling.

Jeg vil ikke komme ind på, hvor meget der er produceret osv., det er der fortalt meget om, men det er klart, at vi jo i 1982 ændrede kulbrinteskatterne. På det tidspunkt var prisen oppe i nærheden af 40 dollars pr. tønde, og alle havde en forventning om, at den ville stige u hæmmet derefter også. Det var vel baggrunden for at ændre kulbrinteskatterne. Det gik ikke sådan. Den faldt faktisk, olieprisen, den faldt meget, og som jeg nævnte før i en kort bemærkning, har vi faktisk haft perioder for ganske nylig, hvor det ikke har kunnet betale sig at tage olien op.

Når man har et stort firma med meget rygrad til økonomisk at gå ind i den slags engagementer, så ser de selvfølgelig på tingene over en lang årrække. Det gør vi også. Og det vil sige, at det er jo 20 år ad gangen, vi taler om, hvis man skal

prøve at bare vurdere, om det her har kunnet betale sig eller er fornuftigt.

Vi ved, at prisudviklingen har artet sig helt anderledes, og i de efterfølgende 15 år skete der altså det, at den i perioder gik ganske meget nedad til noget, der ikke var særlig attraktivt. Men igen, taget på en horisont: Man kan godt lave en eller anden vurdering af, hvordan det vil gå over en længere årrække, og så kan man gå ind i det her.

Derfor vil CD stærkt afvise, at politikere eller politiske partier på baggrund af øjeblikkelige situationer og stemninger eller det, at nogle for tiden tjener penge, begynder at indrette sit samfund og sin skattepolitik efter det.

Og meget mere synes jeg i og for sig ikke det er nødvendigt at sige om denne sag i dag. Det er klart, at vi står i dag med en lang række andre aktører, som vi har truffet aftaler med. Og selvfølgelig kan vi som stat overveje, om det er den strategi, man skal bruge fremover, om man har hjørner, man gerne vil gemme hen til senere, hvis man synes, det kan være klogt.

Men de aftaler, der indgås med koncessionshaverne på Nordsøen, skal være holdbare. Ret og rimelighed er egentlig de bedste betragtninger at tage med sig i den slags overvejelser.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, hr. Ebbe Kalnæs var noget upræcis omkring fortjenesterne på Nordsøen. Kan hr. Ebbe Kalnæs bekræfte, at såvel for øjeblikket, altså i år 2000, som i 1997 var der tale om, at Nordsøelskaberne havde en forrentning, der gennemsnitligt set altså lå over, hvad man tjener, også gennemsnitligt set inden for dansk industri? Altså bare sådan, at vi er nogenlunde enige om, hvad der rent faktisk er tale om.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil da gerne forsøge at svare hr. Kolstrup. Jeg tror ikke, det har nogen mening rigtigt det dér med gennemsnit osv. Der er tale om, at der er nogle, der løber en formidabel risiko og laver en aftale. Så skal hr. Søren Kolstrup med sine ideologier ikke komme bagefter og nivellere det til et gennemsnit og forrentning i et eller andet andet. Der er vi helt uenige. Jeg tror på en kapitalistisk samfundsmodel, som bygger på aftaler, hvor man har lov til at løbe risiko og få gevinster. Jeg ved godt, at hr. Søren Kolstrup vil have et helt